

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **P. H.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Bedřichem Hájkem, advokátem,
sídlem Boženy Němcové 70, 432 01 Kadaň,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování
a stavebního řádu,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti
osoby zúčastněné na řízení: **Severočeská teplotrenská, a. s.**, IČO: 28733118,
sídlem Teplotrenská 2, 434 03 Most,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2016, č. j. 422/UPS/2015/3,
JID: 138836/2016/KUUK/Sv.,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 7. 9. 2016, č. j. 422/UPS/2015/3, JID: 138836/2016/KUUK/Sv., jímž žalovaný částečně změnil rozhodnutí Magistrátu města Most, odboru stavebního úřadu, (dále jen „stavební úřad“) ze dne 30. 6. 2016, č. j. MmM/076384/2016/OSÚ/KA, a to tak, že ve výrokové části rozhodnutí nahradil označení správního aktu „ROZHODNUTÍ“ označením správního aktu „USNESENÍ“, v části poučení nahradil paragrafové znění „ust. § 122 odst. 4 stavebního zákona“ zněním „ust. § 76 odst. 5 správního řádu“ a z poučení vypustil větu „Stavebník oznámí písemně odstranění nedostatků stavebnímu úřadu, který po ověření, že oznámení odpovídá skutečnosti, vydá kolaudační souhlas do 15 dnů ode dne, kdy mu došlo oznámení stavebníka“; ve zbývajících částech toto rozhodnutí potvrdil. Citovaným rozhodnutím stavební úřad zrušil kolaudační souhlas ze dne 3. 7. 2015, č. j. MmM/077258/2015/OSÚ/KA, zn. OSÚ/008718/2015/KA, který původně dle § 122 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) ve spojení s § 18i vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů vydal pro užívání stavby „Pergola a oplocení plochy u bytového domu č. p. „X“ v ulici „X“, umístěné na pozemku st. p. č. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. „X“, neboť žalobce jako stavebník nesplnil podmínky stavebního povolení stanovené provozovatelem zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie pro umístování staveb v ochranném pásmu tohoto zařízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že napadeným rozhodnutím ve spojení s rozhodnutím stavebního úřadu byl žalobci odebrán kolaudační souhlas ke stavbě „oplocení pozemku a pergoly u domu č. p. „X“ v „X“, kterou zhotovil vlastním nákladem a v dobré víře. Stavba podle žalobce nepůsobí žádné škody na okolí nebo na inženýrských sítích. Namítal, že stavební úřad při vydání rozhodnutí o zrušení kolaudačního souhlasu nedodržel subjektivní lhůtu dvou měsíců dle § 96 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť skutečnosti, které stavební úřad pojal jako relevantní pro zrušení kolaudačního souhlasu, mu byly známy již při vydání kolaudačního souhlasu dne 3. 7. 2015. Byl proto toho názoru, že lhůta pro vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení marně uplynula dne 3. 9. 2015, tedy před podáním podnětu a před vydáním rozhodnutí o zrušení kolaudačního souhlasu. Kolaudační souhlas byl tedy dle žalobce zrušen v rozporu se zákonem.
3. Žalobce dále uvedl, že důvodem zrušení kolaudačního souhlasu byl jednak rozpor se zákonem č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“) a jednak rozpor zhotovené stavby se stavebním povolením, konkrétně s podmínkami správce horkovodu ohledně ochranného pásma. Poukázal přitom na skutečnost, že § 87 energetického zákona byl publikován již před vydáním kolaudačního souhlasu a od té doby se nezměnil. Nesouhlasil tak s tím, že se o citovaném ustanovení stavební úřad dozvěděl až po vydání kolaudačního souhlasu. Podnět správce horkovodu k zahájení přezkumného řízení neznamenal pro stavební úřad nové skutečnosti, neboť ten na základě kontrolní prohlídky ze dne 3. 3. 2015 znal výsledné umístění a zhotovení stavby. Podnět mohl správce horkovodu učinit do dvou měsíců od vydání kolaudačního souhlasu, to ale neučinil. Žalovaný v rozhodnutí ze dne 2. 2. 2016, č.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

j. 372/UPS/2015/3, které bylo zrušeno rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 17. 5. 2016, č. j. MR-14819/2016-83/867, a shodně i v žalobou napadeném rozhodnutí potvrdil, že o nesouladu stavebního povolení a kolaudačního souhlasu stavební úřad věděl.

4. Žalobce zdůraznil, že v přezkumném řízení lze namítat pouze rozpor s právními předpisy. Nejedná se o odvolací řízení, v němž by bylo možné namítat případný nesoulad stavebního povolení, kontrolní prohlídky a kolaudačního souhlasu. Procesní a hmotněprávní podmínky lhůty stanovené právním řádem mají za cíl snížení entropie a zajištění právní jistoty účastníků řízení. Mimo stanovené lhůty proto nelze kolaudační souhlas přezkoumávat, a to i ohledem na zhotovení stavby žalobcem v dobré víře. Stavební úřad nešetřil právo nabyté v dobré víře, kterým v případě žalobce bylo právo stavebníka mít oplocený pozemek. Stavební úřad se rovněž nezabýval poměrem rozporu právního předpisu a újmy, která vznikne stavebníkovi zrušením kolaudačního souhlasu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. K námitce nedodržení dvouměsíční subjektivní lhůty dle § 96 odst. 1 správního řádu uvedl, že rozhodnutí č. j. 372/UPS/2015 ze dne 2. 2. 2016, které bylo zrušeno rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 17. 5. 2016, č. j. MR-14819/2016-83/867, není předmětem žaloby. Žalovaný nepopíral, že stavební úřad o problematice ochranného pásma, jeho nedodržení v průběhu stavby a o nedodržení podmínek stavebního povolení věděl, o čemž svědčí i vydané rozhodnutí o zákazu užívání předmětné stavby, a přesto, aniž by byly odstraněny dané nedostatky, stavební úřad následně vydal kolaudační souhlas. Uvedl, že pohnutky stavebního úřadu k vydání kolaudačního souhlasu mu nejsou známy, nicméně vydání kolaudačního souhlasu nelze považovat za počátek dvouměsíční lhůty. Trval na tom, že stavební úřad subjektivní lhůtu dodržel. Dle názoru žalovaného je dnem, kdy se stavební úřad jednoznačně dozvěděl, že vydal kolaudační souhlas, který je v rozporu se zákonem, den, kdy nabylo právní moci výše uvedené rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj. K námitce, že nebyla šetřena práva žalobce nabytá v dobré víře, žalovaný uvedl, že rozpor kolaudačního souhlasu s právními předpisy nemá původ výlučně v postupu stavebního úřadu, ale značnou měrou k němu přispěl sám žalobce. Žalobce si podle žalovaného byl vědom toho, že stavbu provádí v rozporu s rozhodnutím ze dne 19. 12. 2012, zn. OSÚ/110578/2012/LR, č. j. MmM/131909/2012/OSÚ/LR, a ačkoliv stavební úřad vydal rozhodnutí o zákazu užívání předmětné stavby, žalobce opětovně požádal o vydání kolaudačního souhlasu, a to i přesto, že podmínku pro umístění a provedení stavby opětovně nesplnil. K námitce, že se stavební úřad nezabýval poměrem rozporu právního předpisu a újmou, která zrušením rozhodnutí vznikne, žalovaný uvedl, že toto stavební úřad posuzoval při úvaze o tom, zda žalobce nabytá svá práva v dobré víře.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

6. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou, v níž odmítl, že by nabytá práva ve zlé víře, k takovému závěru žádný ze správních orgánů v předchozích řízeních nedospěl. Tvzení žalovaného tak není ničím podloženo a jeví se žalobci jako účelové. Žalobce opětovně zdůraznil, že je věcí účastníka stavebního řízení, aby si hleděl svých práv a případný podnět k přezkumnému řízení vznesl včas. Přezkumné řízení není běžným odvolacím řízením a lze v něm namítat pouze rozpor se zákonem. Argument, že kolaudační souhlas byl vydán v rozporu se zákonem, považoval za nedůvodný. Jako

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správný naopak vnímal postup stavebního úřadu, který kolaudační souhlas vydal po zvážení všech okolností a se znalostí místních poměrů.

Osoba zúčastněná na řízení

7. Osoba zúčastněná na řízení pouze uvedla, že bude v řízení uplatňovat svá práva. K věci samé se však nijak nevyjádřila.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci s projednáním věci bez nařízení ústního jednání souhlasili.
9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobce dne 4. 10. 2012 podal žádost o umístění stavby: „výstavba pergoly a oplocení pozemku p.p.č. „X“ u č.p. „X“ v „X““. Stavební úřad územním rozhodnutím a stavebním povolením ze dne 19. 12. 2012, č. j. MmM/131909/2012/OSÚ/LR, rozhodl o umístění dané stavby a danou stavbu povolil, přičemž stanovil závazné podmínky pro umístění a provedení stavby. Žalobce dne 21. 1. 2015 požádal o vydání kolaudačního souhlasu. Na základě provedené závěrečné kontrolní prohlídky stavební úřad rozhodnutím ze dne 2. 4. 2015, č. j. MmM/040253/2015/OSÚ/KA, zakázal užívání předmětné stavby, a to z důvodu, že stavba byla provedena v rozporu se stavebním povolením, jelikož žalobce nedodržel podmínky souhlasu s umístěním stavby a s činností v ochranném pásmu správců technické infrastruktury a obecné požadavky na výstavbu včetně bezbariérového užívání stavby. Následně stavební úřad vydal dne 3. 7. 2015 pod č. j. MmM/077258/2015/OSÚ/KA kolaudační souhlas k dané stavbě s odůvodněním, že žalobce odstranil nedostatky bránící bezpečnému užívání stavby. Rozhodnutím ze dne 2. 2. 2016, č. j. 372/UPS/2015/3, žalovaný na základě podnětu od osoby zúčastněné na řízení rozhodl o zrušení kolaudačního souhlasu v přezkumném řízení. Proti rozhodnutí o zrušení kolaudačního souhlasu podal žalobce odvolání. O podaném odvolání rozhodlo Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutím ze dne 17. 5. 2016, č. j. MMR-14819/2016-83/867, kterým uvedené rozhodnutí žalovaného zrušilo, neboť dospělo k závěru, že příslušným orgánem pro vedení přezkumného řízení je orgán, který kolaudační souhlas vydal. K opětovné žádosti o přezkoumání kolaudačního souhlasu stavební úřad rozhodnutím ze dne 30. 6. 2016, č. j. MmM/076384/2016/OSÚ, kolaudační souhlas zrušil. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Nejprve se soud zabýval námitkou, že nebyla nedodržena lhůta pro zahájení přezkumného řízení dle § 96 odst. 1 správního řádu. Dle žalobce tato lhůta marně uplynula dne 3. 9. 2015, neboť stavebnímu úřadu byly všechny rozhodné skutečnosti známy již v době vydání kolaudačního souhlasu dne 3. 7. 2015, a to včetně skutečnosti, že stavba není provedena v souladu se stavebním povolením. Této námitce soud nepřisvědčil.
13. Dle § 156 odst. 2 správního řádu platí, že *vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit podle odstavce 1, zruší usnesením správní orgán, který je vydal nebo učinil, a to s účinky ode dne, kdy bylo zrušované vyjádření nebo osvědčení vydáno anebo sdělení učiněno, nestanoví-li zákon jiný postup; takové usnesení lze vydat po dobu, po kterou trvají účinky vyjádření, osvědčení nebo sdělení. Na tento postup se přiměřeně použijí ustanovení hlavy IX části druhé o přezkumném řízení.*
14. Dle § 122 odst. 3 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017 *při závěrečné kontrolní prohlídce stavební úřad zkoumá splnění podmínek podle § 119 odst. 2. Jestliže stavební úřad nezjistí závady bránící bezpečnému užívání stavby nebo rozpor s podmínkami § 119 odst. 2, vydá do 15 dnů ode dne provedení závěrečné kontrolní prohlídky kolaudační souhlas, který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby. Na vydávání kolaudačního souhlasu se nevztahují části druhá a třetí správního řádu. Souhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. Rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků.*
15. Soud zdůrazňuje, že kolaudační souhlas není správním rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu, nýbrž toliko formou zjednodušeného správního aktu, na jehož vydání se nevztahuje část druhá a třetí správního řádu (viz § 122 odst. 3 věta druhá stavebního zákona). Obdobně jako u jiných souhlasů vydávaných dle stavebního zákona i právní úprava kolaudačního souhlasu zahrnuje zvláštní způsob přezkoumávání, který je v poměru speciality k obecnému ustanovení o přezkumu vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu dle § 156 správního řádu. Pokud jde o lhůtu k zahájení přezkumného řízení, užije se speciální úprava obsažená v § 122 odst. 3 větě třetí stavebního zákona, podle níž platí, že *souhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků.* Ustanovení § 96 odst. 1 správního řádu v dané věci tudíž nelze aplikovat. Žalobce se proto mylí, pokud má za to, že lhůta k zahájení přezkumného řízení o souladu kolaudačního souhlasu s právními předpisy se řídí právě § 96 odst. 1 správního řádu.
16. Z obsahu správního spisu vyplývá, že kolaudační souhlas nabyl právních účinků dne 13. 7. 2015, neboť tohoto dne byl kolaudační souhlas žalobci doručen. Od tohoto okamžiku tudíž začala plynout lhůta jednoho roku, v níž bylo možné zahájit případné přezkumné řízení. Stavební úřad vydal rozhodnutí o zrušení kolaudačního souhlasu dne 30. 6. 2016 a dne 4. 7. 2016 bylo doručeno do datové schránky tehdejšího zástupce žalobce. Vzhledem k tomu, že ke zrušení kolaudačního rozhodnutí došlo ve zkráceném přezkumném řízení dle § 98 správního řádu, v němž je vydané rozhodnutí prvním úkonem řízení, je nutno den vydání rozhodnutí o zrušení kolaudačního souhlasu považovat současně i za den zahájení přezkumného řízení. Z uvedeného je proto zřejmé, že přezkumné řízení ve vztahu k předmětnému kolaudačnímu souhlasu bylo zahájeno včas, neboť lhůta k jeho zahájení

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

končila až 13. 7. 2016. Stavební úřad proto nijak nepochybil, jestliže kolaudační souhlas zrušil v rámci zkráceného přezkumného řízení. K tomu soud dodává, že argumentace žalobce vztahující se k tvrzení, že stavební úřad musel o důvodech pro zrušení kolaudačního rozhodnutí vědět již v okamžiku jeho vydání, je irelevantní, neboť § 122 odst. 3 stavebního zákona váže (na rozdíl od § 96 odst. 1 správního řádu) běh lhůty toliko k objektivní skutečnosti nabytí právních účinků kolaudačního souhlasu.

17. Nedůvodná je též námitka, že správní orgány nešetřily právo žalobce nabyté v dobré víře, které žalobce shledal v jím nabytém právu mít oplocený pozemek.
18. Dle § 94 odst. 4 správního řádu, *jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.*
19. Dle citovaného ustanovení je přezkumné řízení možné zastavit pouze v případě, pokud a) některý z účastníků nabyl z nezákonného souhlasu práva v dobré víře, a současně b) tomuto účastníkovi může vzniknout v důsledku zrušení souhlasu újma, přičemž c) potenciální újma tohoto účastníka by byla ve zjevném nepoměru k újmě vzniklé jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu. V případě, že žádný z účastníků práva v dobré víře nenabyl, je aplikace § 94 odst. 4 správního řádu vyloučena. To znamená, že není třeba spekulovat o újmě hrozící účastníkovi, poměřovat ji s újmou veřejného zájmu či jiné osoby, a dojde ke zrušení souhlasu. Je třeba rovněž zdůraznit, že správní orgán by mohl rozhodnutí zrušit, jen pokud by se jednalo o zjevný nepoměr mezi veřejným zájmem a důsledky rozhodnutí do práv účastníka (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2016, č. j. 2 As 277/2015-44, a ze dne 13. 2. 2018, č. j. 7 As 92/2017-43, oba dostupné na www.nssoud.cz).
20. Soud zdůrazňuje, že žalobci stavební povolení ukládalo, aby dodržel mj. podmínku spočívající v tom, že dřevěná pergola a oplocení pozemku bude postaveno mimo tepelné zařízení a jeho ochranné pásmo (výrok II. bod 19. územního rozhodnutí a stavebního povolení). Tuto podmínku žalobce při provádění předmětné stavby nedodržel. Z toho evidentně plyne, že stavba byla provedena v rozporu s vydaným stavebním povolením a kolaudační souhlas neměl být stavebním úřadem vydán. Žalobce přitom o skutečnosti, že stavba byla provedena v rozporu se stavebním povolením, věděl přinejmenším od provedení závěrečné kontrolní prohlídky uskutečněné stavebním úřadem dne 3. 3. 2015. Žalobce mohl zjistit rozpor jím budované stavby s vydaným stavebním povolením i z nesouhlasného stanoviska tehdejšího správce sekundárních tepelných rozvodů (společnost PRVNÍ MOSTECKÁ, a. s.) ze dne 11. 6. 2015, v němž je uvedeno, že žalobce nenechal provést přesné vytyčení tepelného zařízení a jeho ochranného pásma, stavbu oplocení pozemku provedl přes tepelné zařízení a jeho ochranné pásmo a v jeho ochranném pásmu vysadil zeleň trvalého charakteru, čímž nedodržel podmínku zajištění přístupu k topnému zařízení v případě poruchy nebo havárie.
21. Na druhou stranu je však nutno konstatovat, že žalobce poté, co stavební úřad zakázal užívání stavby, doložil stavebnímu úřadu souhlas společnosti ČEZ Distribuce, a. s., s umístěním stavby a s prováděním činností v ochranném pásmu elektrického zařízení ze dne 1. 6. 2015 i výše zmíněné nesouhlasné stanovisko společnosti PRVNÍ MOSTECKÁ, a. s., ze dne 11. 6. 2015. Nelze tak hovořit o tom, že by žalobce stavebnímu úřadu nějaké skutečnosti zatajil nebo uvedl nepravdivé údaje. Navzdory tomu, že daná stavba byla Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

provedena přes tepelné zařízení a jeho ochranné pásmo i přes žalobcem doložené nesouhlasné stanovisko společnosti PRVNÍ MOSTECKÁ, a. s., vydal stavební úřad dne 3. 7. 2015 kolaudační souhlas s užíváním stavby. Žalobce se tudíž mohl oprávněně domnívat, že stavební úřad shledal, že stavba splňuje veškeré podmínky pro její řádné užívání. Soud je proto toho názoru, že žalobce práva plynoucí z kolaudačního souhlasu nabyt v dobré víře.

22. Za tohoto stavu byly správní orgány povinny zabývat se otázkou, zda újma, která by žalobci zrušením kolaudačního souhlasu vznikla, je ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Podle odborné literatury (Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 950, komentář k § 94 odst. 4 správního řádu) platí, že: „*U nezákonného rozhodnutí by tedy měl být upřednostněn veřejný zájem a ochrana subjektivních práv jiných účastníků řízení před právy nabytými v dobré víře, neboť pouze zjevný nepoměr mezi těmito chráněnými hodnotami dovoluje přiklonit se k ochraně práv nabytých v dobré víře nezákonným rozhodnutím.*“ Nutno též zdůraznit, že dle nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2003, sp. zn. IV. ÚS 525/02, <http://nalus.usoud.cz>, legitimní očekávání navrhovatelů vzniká v řízení před orgánem veřejné moci jen tehdy, bude-li postupovat v souladu se zákonem.
23. Stavební úřad se v rozhodnutí touto otázkou vůbec nezabýval. Tento nedostatek odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu však v souladu se zásadou jednotnosti správního řízení, podle níž rozhodnutí správního i odvolacího orgánu tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek a případné nedostatky prvostupňového řízení mohou být odstraněny v odvolacím řízení, napravit žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí výslovně poukázal na to, že žalobce nesplnil podmínku územního rozhodnutí a stavebního povolení ze dne 19. 12. 2012, č. j. MmM/131909/2012/OSÚ/LR, týkající se toho, že dřevěná pergola a oplocení pozemku bude postaveno mimo zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie a jeho ochranné pásmo, které je právně „chráněno“ energetickým zákonem. Žalovaný pak dospěl k závěru, že právo žalobce, které plyne z nezákonného kolaudačního souhlasu, nepřevažuje nad ochranou zařízení, které požívá ochranu podle energetického zákona.
24. Soud s touto úvahou žalovaného souhlasí. Je třeba zdůraznit, že dle § 3 odst. 2 energetického zákona se výroba a rozvod tepelné energie uskutečňují ve veřejném zájmu. Rovněž podle § 87 odst. 4 téhož zákona platí, že v ochranném pásmu zařízení, která slouží pro výrobu či rozvod tepelné energie, i mimo ně je zakázáno provádět činnosti, které by mohly ohrozit tato zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Pro realizaci veřejně prospěšné stavby, pokud se prokáže nezbytnost jejího umístění v ochranném pásmu, stanoví provozovatel tohoto zařízení podmínky. Ostatní stavební činnosti, umísťování staveb, zemní práce, uskladňování materiálu, zřizování skládek a vysazování trvalých porostů v ochranných pásmech je možno provádět pouze po předchozím písemném souhlasu provozovatele tohoto zařízení.
25. Soud opakuje, že žalobce nedodržel podmínku stanovenou v územním rozhodnutí a stavebním povolení spočívající v tom, že dřevěná pergola a oplocení pozemku bude postaveno mimo tepelné zařízení a jeho ochranné pásmo, což znamená, že stavba byla provedena v rozporu se stavebním povolením. Za této situace se dle soudu upřednostní veřejný zájem na ochraně tepelného zařízení a jeho ochranného pásma před újmou, která žalobci vznikne zrušením kolaudačního souhlasu vydaného v rozporu s právními předpisy, neboť újma žalobce není ve zjevném nepoměru k újmě, která by vznikla veřejnému zájmu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žalovaný tak dle názoru soudu uvedenou skutečnost posoudil zcela správně. V tomto případě tedy nebyl důvod pro aplikaci § 94 odst. 4 správního řádu.

26. Soud dále poznamenává, že zrušením kolaudačního souhlasu se věc vrací do stavebního řízení, ve kterém stavební úřad opětovně posoudí splnění podmínek pro vydání kolaudačního souhlasu, a to samostatně ve vztahu k pergole a oplocení pozemku.
27. Soud ve smyslu § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování usnesením stavebního úřadu ze dne 30. 6. 2016, č. j. MmM/076384/2016/OSÚ/KA, žalobou napadeným rozhodnutím, kolaudačním souhlasem ze dne 3. 7. 2015, rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 2. 2016, č. j. 372/UPS/2015/3, rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 17. 5. 2016, č. j. MR-14819/2016-83/867, vyjádřením společnosti PRVNÍ MOSTECKÁ, a.s., územním rozhodnutím a stavebním povolením ze dne 19. 12. 2012, č. j. MmM/131909/2012/OSÚ/LR, a doručenkou o doručení žalobou napadeného rozhodnutí, jelikož tyto listiny jsou součástí správního spisu, jímž se v soudním řízení správním dokazování neprovádí. Soud neprováděl dokazování ani energetickým zákonem, neboť dle § 121 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, který se dle § 64 s. ř. s. užije i v soudním řízení správním, nejsou předmětem dokazování v soudním řízení právní předpisy uveřejněné nebo oznámené ve Sbírce zákonů České republiky.
28. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobu shledal v mezích uplatněných žalobních bodů zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. Současně v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, ani jejich náhradu nepožadoval.
30. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly soudem osobě zúčastněné na řízení uloženy žádné povinnosti. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016-53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015-8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015-49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015-43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014-67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015-49) soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. ledna 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)